

"Arbejderklassens frigørelse er arbejderklassens eget værk" (Marx)

Solidaritet & Modstand

Nr. 5 – december 2025

giv et støttebeløb efter lyst og evne

INDHOLD:

LEDER:

Vælgerne siger fra: Velfærd før våben (side 2)

FRA VORES EGEN VERDEN:

En reportage fra Rødt Venstres stormøde den 8. november 2025 (side 4)

UDTALELSE AF RØDT VENSTRE:

Mamdani i New York viser vejen i dansk kommunalpolitik (side 6)

KRONIK AF ALI HANSEN:

Mit gamle parti har overladt krigs-kritikken til højrefløjen (side 8)

REPORTAGE:

Rødt Venstre ved Palæstinahøring 29. 11. 2025 (side 10)

Racismens pest over Danmark! (side 14)

DEBAT – KINA – VED THOMAS TER-BORCH:

Kina, socialismen og den fastfrosne etiket (side 19)

EFTERTANKE VED PER MØLLER JACOBSEN:

Når hævnthørst bliver til lov – og rammer de forkerte (side 21)

Interview af Per Møller Jacobsen til Det Uafhængige Arbejderpartis ugeavis "Informations Ouvrières" (side 21)

LEDER:

Vælgerne siger fra: Velfærd før våben

Valgets dagsorden har drejet sig om velfærd, boligsituationen, de unges trivsel, den stigende geografiske ulighed og offentlig transport.

Kommunal- og regionalvalgene endte – målt på stemmer – som et markant nederlag for regeringens tre partier: Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne. Valgene bekræfter endnu engang, at vælgerne længe har mistet tilliden til SVM-regeringen, der på centrale områder ikke har leveret stabile løsninger og en sammenhængende politik. Vælgerne har mistet tilliden til SVM-regeringen, der på centrale områder har haft svært ved at levere stabile løsninger og sammenhængende politik. Socialdemokratiet falder med over fem procentpoint, Venstre med over tre, og Moderaterne ender langt under den spærregrænse, der gælder til Folketinget.

For Socialdemokratiet var resultatet intet mindre end et blodbad.

Kommunalvalget 2025 efterlader Socialdemokratiet som den store taber, et nederlag i hele 87 af landets 98 kommuner – inklusive den historiske overborgmesterpost i København.

Vælgerne har sendt et klart signal om, at ansvaret for et samfund i forfald placeres hos Socialdemokratiet. Denne tendens har vist sig både ved EU-valget og nu igen ved kommunal- og regionsvalget. Der er en grund til, at analytikere taler om en "nedsmeltning".

Statsministerens rådgivere har tilsyneladende overbevist hende om, at hun både kan presse kontanthjælpsmodtagere og sende store militærpakker til Ukraine – og stadig bevare sin popularitet blot ved at være aktiv på sociale medier. Resultatet er blevet det modsatte. Hendes politiske linje med øget militarisering og fortsatte velfærdsforringelser har gjort Socialdemokratiet stadig mere upopulært. Regeringens medansvar for folkemordet i Gaza har formentlig også påvirket vælgerne valg.

Mange har ganske enkelt vendt ryggen til et gammelt magtparti, der opfattes som arrogant og fjernet fra almindelige menneskers hverdagsproblemer. Samtidig er mange trætte af statsministerens ledelsesstil, som ofte opleves som arrogant og fremmed for almindelige danske værdier, lige frem udanske. Flere af hendes udtalelser har ligget på kanten af racisme og endda fået socialdemokratiske borgmestere til at tage afstand. Socialdemokratiets højredrejning i værdipolitikken har samtidig efterladt partiet i et strategisk vakuum: De kan hverken matche Dansk Folkepartis højredrejning eller genvinde de venstreorienterede vælgere, de har skubbet væk.

Valgforskeren vurderer, at nederlaget kan få konsekvenser for folketingsvalget næste år.

Mange af de stemmer, der forlod Socialdemokratiet, søgte mod den reformistiske venstrefløj. SF går tydeligt frem, mens Enhedslisten stemmemæssigt står nogenlunde stille og procentuelt falder en smule på grund af højere valgdeltagelse.

De rekordmange blanke stemmer ved regionsvalget viser voksende mistillid til det politiske system. På landsplan blev 135.634 blanke stemmer afgivet – en markant stigning på næsten 16.000. Når så mange vælgere møder op, men bevidst undlader at sætte et kryds, er det et tydeligt signal om, at de ikke længere kan se sig selv i de eksisterende partier eller i den politiske retning landet bevæger sig i. Blanke stemmer er ikke ligegyldige – de er et stille, men kraftfuldt protestskilt.

Også lokallister, alternative lister og lokale kræfter har – hvor de har haft tid til at slå rødder – kunnet præstere gode resultater. Den ægte venstrefløj har haft en aktiv deltagelse flere steder i landet. Selvom deres engageret og ihærdige deltagelse førte til tæt kontakt med befolkningen, er der endnu lang vej, til en egentlig parlamentarisk succes.

Den ægte venstrefløj, herunder **Rødt Venstre** må knytte sig tættere til befolkningens hverdag og de problemer, der fylder i hjemmet, på arbejdspladserne og i lokalsamfundene. De mange proteststemmer, og de rekordmange blanke stemmer, viser et voksende ønske om et alternativ, der faktisk lytter. Her ligger et potentiale, som kun kan forløses gennem troværdigt nærvær, organisering og vedholdende kamp for velfærd, tryghed og fred. Hvis den reelle venstrefløj formår at omsætte frustrationen til fælles handling, kan de blanke og proteststemmer blive startskuddet til en bred, folkelig protestbevægelse. Det kræver mod, tålmodighed, tæt og vedvarende kontakt med befolkningens dårligst stillede lag samt et klart opgør med status quo.

En anden lære, der bør drages af valget, er, at medlemmerne af socialdemokratiet står ved en korsvej: De kan fortsætte med passivt at følge partiets kurs mod afgrunden på dets racistiske, arbejderfjendske og militaristiske vej, eller de kan stå fast på arbejderbevægelsens klassiske politik (fred, demokrati og velfærd) og bryde med partiledelsens stadig mere højreorienterede linje. Hvis medlemmerne vælger klassekampens vej, vil vi revolutionære socialister støtte dem uanset, om de kæmper i partiet eller udenfor.

Fakta boks
Frie Grønne fik ét mandat i København , kommunisterne klarede sig bedst i Randers med Velfærdslisten, og blankestemmer steg markant ved regionsvalget.
Frie Grønne – Kommunalvalg København: 2 % af stemmerne → sikrer ét mandat uden afhængighed af valgforbund. Høje-Taastrup: ca. 200 stemmer (0,8 %) → ikke nok til mandat. Aarhus, Odense, Bornholm: stillede op, men uden mandat.
Kommunister – Kommunalvalg Randers (Velfærdslisten): 2800+ stemmer (5,3 %) → næsten dobbelt så mange som Enhedslisten. Bliver 4. største parti i byrådet. Struer (DKP): 25 stemmer. Aarhus (KP): 382 stemmer (0,2 %). Vejle (KP): 143 stemmer (0,2 %). København: KP: 1117 stemmer (0,3 %). DKP: 382 stemmer (0,1 %).
Kommunister – Regionsvalg Region Midtjylland (Folkelisten for fred og velfærd – alliance af 4 partier): 1529 stemmer (0,2 %). Region Syddanmark (KP): 752 stemmer (0,1 %). Region Østdanmark (KP og DKP): KP: 2130 stemmer (0,1 %). DKP: 1402 stemmer (0,1 %).

Af Ali Hansen, Per Møller Jacobsen og Anton Schou

Rødt Venstre strammer linjen og åbner for ny organisering

En reportage fra Rødt Venstres stormøde den 8. november 2025.

Af Per Møller Jacobsen, kontaktperson for **Rødt Venstre** (bragt i dagbladet "Arbejderen", 24. 11. 25) **Rødt Venstre** afholdt lørdag den 8. november sit femte stormøde siden dannelsen i 2023. Mødet fandt sted hos 3F i Ballerup og samlede medlemmer fra hele landet til en dag, der både viste organisationens voksende ambitionsniveau og dens interne afklaringsproces. Stormødet markerede et vigtigt skridt i Rødt Venstres arbejde for at skabe en ny socialistisk kraft på venstrefløjen.

Organisatorisk stabilisering

Stormødet fulgte vedtægternes struktur, fra formiddagen til ud på aftenen med beretning, debat, ændringer i grundlag og vedtægter, valg og strategiske drøftelser.

Efter velkomst og fællessang fremlagde koordinationsgruppen sin årsberetning, der tegnede et billede af et projekt i vækst: Fra 1. maj-aktiviteter i Fælledparken til deltagelse i den internationale fredskonference i Paris, gennemførelse af sommerseminaret i Herning og konkrete samarbejder med KP, DKP, IS og Frie Grønne.

Medlemstallet har i perioden siden Enhedslistens ekstraordinære årsmøde været meget konstant med ud og indmeldelser. Den forventede vækst er udeblevet, hvilket nok mest skyldes, at vi stadig har behov for at slå søm i, hvem **Rødt Venstre** er.

Trods dette viste beretningen også, at **Rødt Venstre** i løbet af året har bevæget sig fra at være et løst organiseret netværk til en langt mere struktureret organisation – med faste grupper, møderækker, medlemsarbejde og klare politiske udmeldinger.

Politisk grundlag justeret efter debat

De mest principielle diskussioner på dagsordenen blev behandlingen af ændringsforslag til det politiske grundlag. Her blev flere centrale formuleringer taget op til fornyet vurdering.

Stormødet besluttede at fjerne en længere passage om krigen i Ukraine, som blev vurderet at være for detaljeret og låse organisationen unødigt fast i en bestemt fortolkning. En alternativ formulering, der lagde vægt på kritik af NATO's ekspansion mod øst og samtidig forsvarrede ønsket om våbenhvile og fred baseret på begge parters sikkerhedsinteresser, blev derimod forkastet efter en længere diskussion.

Et andet centralt punkt var fjernelsen af en passus, der i den tidligere version af grundlaget listede USA/NATO, Rusland, Kina og EU som imperialistiske magter. Forslaget om at fjerne den eksplicite opremsning blev vedtaget med bred tilslutning.

I stedet fastholder grundlaget nu en mere generel formel om modstand mod al imperialism – uden at binde organisationen til en bestemt teoretisk fortolkning af enkelte stater. Ændringen skal ifølge debatten ses i lyset af en igangværende afklaringsproces om organisationens karakter og strategi.

Stormødet vedtog også en ny grundlæggende markering: Formuleringen "*Marxismen er vores ledetråd*" blev enstemmigt indskrevet i grundlaget som rettesnor for organisationens analyse og politiske praksis.

Samtidig blev en af de centrale sætninger i grundlaget – *“Afskaffelsen af kapitalismen er målet”* – fastholdt som et bærende princip for **Rødt Venstres** politiske projekt.

Tilsammen blev de to markeringer fremhævet i debatten som udtryk for, at organisationens kurs fortsat er tydeligt antikapitalistisk og forankret i marxistisk teori, uanset at enkelte formuleringer blev moderniseret eller præciseret.

Identitetspolitik og klassekamp

Et større forslag om at udvide afsnittet om undertrykte grupper blev vedtaget. Her blev køn, etnicitet, seksualitet, handicap og klasse integreret i én samlet analyse af undertrykkelse, og tekstens fokus på LGBTQ+-personer, transpersoner, kvinder og mennesker med handicap blev styrket og systematiseret. Forslaget blev vedtaget med enkelte ændringer i formuleringen, herunder tilføjelsen af etnicitet i flere afsnit.

Organisatoriske ændringer og vedtægter

På det organisatoriske område vedtog stormødet en ny §7a om kontingent og rykkerprocedure, som skal sikre mere stabile medlemsbidrag og tydeligere rammer om medlemskab. Derudover blev der foretaget ændringer i §9 om afholdelse af stormøder, der nu præciserer adskillelsen mellem valgstormøder og øvrige stormøder.

Et forslag om at lade koordinationsgruppen vælge for to år ad gangen blev også vedtaget.

Strategi: Udkast til venstrefløjens næste skridt

Under debatten om strategi og arbejdsplan blev det slået fast, at **Rødt Venstre** fortsat definerer sig som samlingspunkt for de kræfter på venstrefløj, der ønsker en uafhængig klassepolitik med opgør mod militarisme og EU/NATO-linjen. Stormødet besluttede at igangsætte en formel afklaringsproces om organisationens identitet: Er **Rødt Venstre** en enhedsfront, en social bevægelse i kimform eller begyndelsen på et nyt parti? Processen afsluttes med et større seminar i foråret, hvor konklusionerne skal lægges frem for medlemmerne.

Kampagne, international solidaritet og fremadrettede planer

Stormødet blev afrundet med fremlæggelsen af organisationens mobiliseringskampagne og en diskussion om næste skridt i arbejdet. Samarbejdet med ”Folkelisten for Fred og Velfærd” blev nævnt som eksempel på, hvordan **Rødt Venstre** allerede nu fungerer som organisatorisk bindeled mellem venstrefløjsorganisationer i Danmark. Samarbejdet indenfor ”Den Internationale Forbindelseskomité mod krig og social krig” er også en central del af **Rødt Venstres** aktiviteter. Dagen sluttede med en række beslutninger, der sender organisationen styrket og mere målrettet ind i 2026.

En organisation i bevægelse

Stormødet viste, at **Rødt Venstre** befinder sig i en fase, hvor både politik, organisatorisk struktur og strategisk retning er til diskussion. Men samtidig viste dagen, at projektet står stærkere end tidligere – med klare politiske linjer, voksende samarbejde, en ny koordineringsgruppe og en tydelig ambition: At skabe et socialistisk samlingsprojekt, der kan genopbygge en konsekvent antiimperialistisk venstrefløj i Danmark.

Mamdani i New York viser vejen i dansk kommunalpolitik

Hvem skulle tro, at en ung demokratisk socialist med muslimsk baggrund fra en indvandrerfamilie kunne blive New Yorks borgmester?

Alligevel er det netop, hvad Zohran Mamdani har gjort. Hans valg markerer ikke bare et politisk skifte, men et opgør med hele forestillingen om, hvem der kan lede, og hvordan politik kan se ud, når den tager udgangspunkt i mennesker frem for penge.

Zohran Mamdani gjorde det – og hans sejr viser, hvad politisk mod kan skabe. København og andre store kommuner burde lytte.

Hans projekt er både modigt og konkret. Mamdani gik til valg på idéen om, at storbyen skal være et sted, hvor almindelige mennesker har råd til at leve – ikke kun dem med de højeste indkomster. Han foreslog gratis offentlig transport, universel børnepasning og byjede dagligvarebutikker. Han kæmpede for et midlertidigt stop for huslejstigninger for at dæmpe boligkrisen og for en progressiv beskatning, hvor dem med mest bidrager mest.

Budskabet var klart: Byens rigdom skal bruges til at skabe velfærd – ikke til at fodre boligspekulanter og andre blodsugere.

Han talte om New York som et fællesskab, et hjem for drømmere og arbejdere, der fortjener en retfærdig chance. Han genoplivede troen på, at politik kan være både visionær og praktisk.

Hans sejr var ikke blot resultatet af én mand med en stærk stemme, men af årtiers vedholdende arbejde i lokalsamfund, bevægelser og koalitioner på tværs af byens kvarterer. Gennem årelangt, målrettet arbejde havde man gjort levevilkår, miljøretfærdighed og social lighed til fælles anliggender. Det var denne bevægelse, Mamdani trådte ind i.

Når man ser på København, bliver kontrasten tydelig. Herhjemme taler politikerne om bære-

dygtighed, trivsel og lighed – men bag de pæne ord gemmer sig en by, der langsomt mister sin sjæl.

Siden 2015 har København haft muligheden for at kræve, at 25 procent af alle nye boliger skal være almene. Det skulle sikre, at byen forblev for alle. Alligevel bliver reglen sjældent håndhævet. I stedet er byen blevet et laboratorium for gentrificering. Kvarterer, der engang summede af liv og blandede beboere, bliver i dag forbeholdt dem med de højeste lønninger – en velhavende enklave. Børn med særlige behov venter i årevis på udredning og støtte.

Samtidig dokumenterer "Ældre Sagen" samt fagforeninger som FOA ("Fag og Arbejde") og LFS ("Landsforeningen af Socialpædagoger") igen og igen svigt på plejehjem, botilbud og i handicapområdet. Børn med særlige behov venter i årevis på udredning og støtte. En mor fortalte for nylig, hvordan hendes barn blev vurderet som særligt behovsbarn efter seks dage i institution. Et halvt år senere er der stadig ingen handleplan. Barnet kan kun være i børnehave to timer om dagen. Moderen har måttet droppe sit studie og står nu på venteliste til en akutbolig – med 18 ugers ventetid bare for at få en samtale.

Det er ikke bare en administrativ fiasko. Det er et menneskeligt svigt. Mens de velstillede kan betale sig til hurtigere hjælp, står de svageste tilbage i køen. Samtidig tjener spekulanter enorme summer på tomme lejligheder, mens familier uden bolig tvinges ud af byen. Vi ser en politisk elite, der er fremragende til at forvalte systemet, men som har glemt at være folkets tjener.

Mamdanis mod kan vise vejen

Derfor er Mamdanis eksempel så vigtigt. Han viste, at visionær politik ikke er naiv – den er nødvendig. Han turde udfordre den økonomiske logik, der tilgodeser markedsmekanismer frem for mennesker.

København har brug for det samme mod. Vi har brug for beslutninger, der sætter menneskelige behov over markedsinteresser.

For mens de politiske ledere herhjemme fortsat maler virkeligheden lyserød, kæmper virkelige mennesker med konsekvenserne af svigt, ventetider og ulighed.

Mamdani viste, at politik kan være både praktisk og visionær. At man kan drømme stort og handle konkret.

København har brug for sit eget øjeblik af mod. Ikke én person, men en bevægelse, der tør bryde med vanetænkningen og genopbygge en by, hvor solidaritet, rettidighed og ansvar ikke blot er ord, men handling. Zohran Mamdani viste, at det kan lade sig gøre.

Den ægte venstrefløj må tage den aktivistiske trøje på igen

Alt for længe har fokus på parlamentariske forlig og kommunalpolitiske studehandler gjort

venstrefløjen tandløs. En komfortabel pseudo-venstrefløj har slået sig ned i rådhusenes varme stole og glemt, hvor kampen egentlig foregår.

Den ægte venstrefløj fokuserer ikke kun på rådhuset – den står på gaden, i opgangen, på arbejdspladsen og i lokalsamfundet.

Vi skal tale med forældre til børn med særlige behov, som systemet svigter.

Vi skal tale med mennesker med handicap, der nægtes den hjælp, de har ret til. Vi skal tale med boligløse, lejere og alle dem, der mærker uretfærdigheden og diskriminationen i hverdagen.

Her ligger kimen til en ny folkelig bevægelse. Men kun hvis vi organiserer os, opbygger tillid og tænker langsigtet.

Kampen mod ulighed, udbytning og diskrimination skal ikke føres gennem pressemeddelelser og udvalgs møder alene, men gennem fællesskab, solidaritet og handling.

Derfor vil **Rødt Venstre** opfordre vælgerne til at kigge ud over de etablerede partier og tænke i nye baner. Det står slemt til. Men hvis vi ikke tænker i nye baner, bliver det kun værre.

Det er på tide at rive det lyserøde maleri ned og kræve en by, der lever op til sine løfter: *En by til mennesker – ikke til profit.*

Ali Hansen. Lærer, Behandlingsskolerne, fhv. medlem af Borgerrepræsentationen (EL), Københavns Kommune

Tidligere EL-medlem: Mit gamle parti har overladt krigs-kritikken til højrefløjen

SF og Enhedslistens øredøvende tavshed over for støtten til Ukraine og den tiltagende krigsretorik har efterladt et tomrum, som højrefløjen i månedsvis har haft held med at udnytte, skriver Ali Hansen.

Dette indlæg er alene udtryk for skribentens egen holdning. Alle indlæg hos Altinget skal overholde de presseetiske regler.

Vi er mange, som desværre ikke kan genkende den venstrefløj, som sidder i Folketinget i dag.

En stor del af venstrefløjen, inklusive mig selv, er dybt skuffede over SF og Enhedslistens passivitet og medvirkende bidrag til den tiltagende krigsretorik.

SF havde tidligere navne som Gert Petersen, som arbejdede for at gøre fredspolitik til en central del af Danmarks udenrigspolitik og mente, at oprustning og frygt ikke skabte sikkerhed, men tværtimod øgede risikoen for konflikt.

Som SF-formand var han en af hovedarkitekterne bag fodnotepolitikken i 1980'erne, hvor Danmark i Nato markerede afstand til atomvåben og fastholdt en uafhængig fredslinje.

Hvordan har venstrefløjen i dag kunnet bevæge sig så langt væk fra disse idealer?

Velfærdssystemet er nedslidt

Det var netop den manglende evne og vilje til at udfordre den dominerende krigsretorik, der var en af hovedårsagerne til, at jeg selv forlod Enhedslisten. Men jeg havde håbet, at de i det mindste kunne leve op til deres eget navn: venstrefløjen i Folketinget.

Højrefløjen har i månedsvis haft held med at sætte fokus på kritikken af regeringens Ukraine-politik. Det var længe et tema, som kun Dansk Folkeparti turde rejse, men efter kommunalvalgets rystende nederlag til Socialdemokratiet og den voksende skepsis i Europa, er det nu blevet tydeligt, at utilfredsheden breder sig.

Og i takt med at nye korruptionssager breder sig helt ind i Zelenskyjs inderkreds, bliver kritikken kun skarpere.

Selv blandt socialdemokrater kommer der nu markante røster frem. Som flere fra partiets bagland siger, er det svært over for vælgerne at forklare, hvorfor Danmark skal donere 70 milliarder kroner til Ukraine, mens kontanthjælpsmodtagere herhjemme må vælge mellem mad og husleje, og hvor kommuner advarer om stigende hjemløshed og omfattende velfærdsnedskæringer.

Børn med særlige behov venter år på udredning, og mange løsladte tidligere fanger ender direkte i økonomisk kaos og tilbagefald til kriminalitet, fordi velfærdssystemet er nedslidt. Det er svært at forklare, at Danmark "har råd til det hele", når hverdagen fortæller noget andet.

Tavsheden er øredøvende

Forsvarsekspert Peter Ernstved Rasmussen fra OLFI formulerede det skarpt i BT: Mange vælgere spørger, "hvorfor vi skal donere 70 milliarder kroner til Ukraine, når vi ikke kan købe oksekød i supermarkederne". Han kritiserer regeringens manglende gennemsigtighed om, hvad pengene konkret går til.

Og hans vurdering er klar: De europæiske befolkninger er ved at være trætte af at hælde penge i et land, de oplever som gennemkorrupt.

På persisk siger man: Suppen er blevet så elendig, at selv kokken må indrømme det.

Selv Socialdemokratiets egen "skyggeideolog", Lars Olsen, har advaret om, at Mette Frederiksens krigsretorik og kompromisløse støtte til Ukraine ikke længere matcher vælgernes holdninger. Han efterlyser en diplomatisk linje og en erkendelse af, at Ukraine kan ende med at måtte afgive territorium.

Lars Olsens kritik kommer fra hjertet af Socialdemokratiets intellektuelle tradition, ikke fra højrefløjen. Netop derfor gør den ondt i partiet. Han udtrykker en bekymring, som mange socialdemokrater deler – nemlig frykten for, at DF langsomt stjæler sig ind på partiets kernevælgere. Men hvor er venstrefløjen i al denne kritik? Tavsheden er øredøvende.

Ukritisk støtte til Ukraine

Både SF og Enhedslisten fulgte regeringen i tykt og tyndt i militariseringen af dansk politik. De stemte for Ukraine-pakkerne, for oprustningen og for den nye sikkerhedsdoktrin – selv da infla-

tion og stigende ulighed ramte deres egne kernevælgere.

Og nu hvor korruptionssagerne i Ukraine vælter frem, hvor europæiske vælgere vender sig mod den ukritiske støtte, og hvor Socialdemokratiet selv begynder at knirke, ville det være et oplagt tidspunkt for SF og Enhedslisten at koble velfærdsforringelser og Ukraine-politikken sammen i en samlet social kritik.

Men der kommer ingen markante udmeldinger. Ingen sammenbinding af det stigende militærbudget med de velfærdsnedskæringer, som rammer samfundets svageste. Ingen kommentar til de korruptionsskandaler, der underminerer fortællingen om Ukraine som demokratiets frontlinje.

Trods rige muligheder for at fremføre en troværdig social kritik har Folketingets venstrefløj i praksis overladt hele det kritiske rum til højrefløjen.

Det er en historisk rolleombytning: Hvor fredsbevægelser traditionelt blev båret af venstrefløjen, er det nu nationalkonservative kræfter i Ungarn, Slovakiet – og måske snart Frankrig, Tjekkiet og Italien – der sætter spørgsmålstegn ved den fortsatte eskalation og finansiering af krigen.

I Danmark står højrefløjen nu som dem, der taler højest om diplomati, realisme og velfærdsmæssige konsekvenser, mens den parlamentariske venstrefløj forbliver bundet til regeringen, som om loyaliteten vejer tungere end deres kerneværdier.

Højrefløjen udnytter tomrum

Hvorfor skal kritik af krigsretorik og velfærdsnedslidning nu komme fra højre, fra uafhængige eksperter og fra Socialdemokratiets egne bekymrede røster og ikke fra den venstrefløj, der historisk har stået for fred, social retfærdighed og omfordeling?

SF og Enhedslistens tavshed efterlader et politisk tomrum. Et tomrum, som højrefløjen er i fuld gang med at udfylde og udnytte.

Morten Messerschmidt og Danmarksdemokraterne bruger det vakuum, som venstrefløjens tavshed har skabt.

Morten Messerschmidt har længe advaret mod en ukritisk opbakning til Ukraine og krævet en mere realistisk linje, hvor danske interesser og dansk velfærd prioriteres først.

Man stiller det enkle spørgsmål, som mange vælgere allerede tænker: Hvorfor skal Danmark finansiere en fjern krig, når vi ikke kan løse helt basale problemer i vores eget velfærdssystem.

Dermed formår højrefløjspartierne at tale ind i en voksende folkelig skepsis, mens venstrefløjen stadig står i stampe. Hvad vil Enhedslisten

og SF gøre, når Dansk Folkepartis kritik af Ukraine-politikken begynder at skabe tvivl blandt deres egne kernevælgere?

Det er endnu ikke for sent. Man kan sagtens tage fredsdagsordenen tilbage fra den yderste højrefløj. Man skal blot forbinde velfærdsforringelserne med de stigende militærbudgetter.

For hver gang der skæres i skoler, hospitaler og social støtte, er fortællingen, at der "ikke er råd", mens milliarder uden tøven kan findes, når det kommer til oprustning.

Hvis der virkelig er knaphed, hvorfor gælder den så ikke, når det handler om våben og krig?

Netop den modsætning er et stærkt politisk argument, som venstrefløjen burde udnytte langt mere offensivt.

Rødt Venstres ved Palæstinahøring 29. 11. 2025

Af Steffen Larsen og Anton Schou

Vi – artiklens forfattere – ankom fra Aalborg til høringen i "Folkehuset Møllestien" klokken lidt over 13.00 lige før høringen startede. Høringen blev afholdt i anledning af FN's Palæstinadag.

Palæstinahøringen den 29. november 2025 passede fint sammen med, at "Den internationale forbindelseskommité imod krig og social krig", som **Rødt Venstre** deltager i, også havde besluttet at mobilisere til solidaritetsarrangement rundt om i verden.

Høringen var arrangeret af "Det Palæstinensiske Netværk i Aarhus". Vi blev venligt modtaget af et par kontaktpersoner, Walid Zaher og Hanne Thomsen, der henviste os til at lægge materiale fra **Rødt Venstre** – en folder om **Rødt Venstre** og oktober-november-2025-udgaven af "Solidaritet & Modstand" – på et bord i mødesalen ved siden af andet materiale f.eks. fra "Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening" o.a. Fremmødet til høringen var god, nemlig 50-60 personer.

Høringen varede fra klokken 13.00 til 18.00. Indholdet var righoldigt og balanceret; talerne var et passende udvalg af eksperter på forskellige felter. Ordstyrerhvervet blev dygtigt og sikkert varetaget af Christian Juhl, tidligere folketingsmedlem for Enhedslisten.

Den første taler – dagens hovedtaler – skulle have været den palæstinensiske ambassadør i Danmark, professor Manuel Hassassian¹, men han var desværre forsinket på grund af parkeringsproblemer i Århus bymidte. Han kom heldigvis med senere. De i alt 5 talere koncentrerede sig om hver deres særlige temaer – først en tale og så efterfølgende spørgsmål fra salen. De blev holdt på dansk eller engelsk, og de blev kompetent oversat og sammenfattet af Christian Juhl.

1 **Manuel Hassassian** blev i 2020 udnævnt af præsidenten for de palæstinensiske myndigheder, Mahmoud Abbas, som ambassadør i Danmark.

Maja Touzaris (MS): kampen for at få standset dansk våbeneksport til Israel

Første taler blev i stedet Maja Touzari Greenwood fra Mellemløst Samvirke (MS)². Hun berettede om den retssag, som fire organisationer – herunder – MS har anlagt mod den danske stat (i dette tilfælde Rigspolitiet og Udenrigsministeriet) for at få stoppet den danske våbeneksport til Israel.³ Hun fortalte bl.a. om, hvor vanskeligt, det er, overhovedet at få lov til at føre retssagen.

Landsretten afviste i april i år at føre sagen, fordi *”sagsøgerne ikke har retlig interesse”*⁴. Citatet er hentet fra *”danwatch”* april 25, hvori der om Landsrettens afgørelse bl.a. står: *”De fire organisationer argumenterede for, at sagen falder inden for deres formålsparagraffer og arbejde som menneskeretsorganisationer. Desuden fremhævede de, at de har medarbejdere eller samarbejdspartnere i Gaza, som er direkte påvirket af krigen. Men forbindelsen mellem de omstridte eksporttilladelser og sagsøgernes forhold i Gaza er ”helt principielt for abstrakt og indirekte til at kunne begrunde retlig interesse”, lød indvendingen fra regeringens advokat, Rass Holdgaard fra Kammeradvokaten. Og det er Østre Landsret altså enig med Kammeradvokaten i.”*

Maja Touzari sagde, at hvis sagsøgerne taber i Højesteret, vil de gå videre med at forsøge at mobilisere endnu mere folkelig støtte til kravet om standsning af dansk våbeneksport til Israel, også selv en stor del af den foregår indirekte med USA som mellemlid.

Ambassadør Manuel Hassassian: palæstinenserne ønsker en demokratisk enstatsløsning

Så talte Manuel Hassassian passioneret og nuanceret ud fra sine livserfaringer – bl.a. om hvordan han er blevet modtaget i Danmark som officiel palæstinensisk repræsentant. Han delte den fortælling i to. På den ene side var han stærkt utilfreds med den danske regerings støtte til Israel med dens ensidige påstand om, at *”Israel har ret til at forsvare sig”*. På den anden roste han den danske befolkning for den imødekommenhed og solidaritet, hvormed den havde modtaget ham.

Han kom også ind på behovet for at reformere det palæstinensiske selvstyre. Han ønskede udtrykkeligt, at menneskerettighederne overholdes i Palæstina – herunder religionsfrihed og demokrati. Ligeledes slog han fast, at korruptionen i de palæstinensiske områder skal standses.

På spørgsmålet om, hvordan man bedst sikrer den palæstinensiske befolknings selvbestemmelsesret – altså om han støtter en tostatsløsning eller en enstatsløsning – svarede han, at alle rege-

---

2 **Mellemløst Samvirke** (forkortet MS) er en dansk organisation (NGO), hvis officielle formål er at fremme mellemløst (dvs. international) forståelse og solidaritet. Organisationen anvender også i internationale sammenhænge navnet ActionAid Danmark. Organisationens arbejde foregår i såvel Danmark som udlandet. Størstedelen af organisationens resourcer anvendes til udviklingsaktiviteter i tredjeverdenslande i især Afrika og Mellemamerika. I Danmark arbejder MS især med oplysning om globale forhold og med flygtninge- og indvandrerspørgsmål. Kilde: Wikipedia.

3 **En gruppe på fire organisationer** (Amnesty International Danmark, Mellemløst Samvirke, Oxfam Danmark og Al-Haq) har anlagt sag mod den danske stat for at stoppe våbeneksporten til Israel. Organisationerne mener, at eksporten er i strid med internationale regler, da der er en klar risiko for, at våbne kan blive brugt til at begå krigsforbrydelser. Retssagen blev afvist af Østre Landsret, men organisationerne har anket sagen til Højesteret for at få principperne prøvet. Al-oversigt.

4 **danwatch**, den 11. april 2025: *”Et hul i dansk ret’: Østre Landsret afviser sag om våbeneksport til Israel. Landsretten afviser at tage stilling til, om Danmarks fortsatte eksport til kampfly, der bomber i Gaza, er lovlig. Organisationer vil anke til Højesteret.”* <https://danwatch.dk/et-hul-i-dansk-ret-oestre-landsret-afviser-sag-om-vaabeneksport-til-israel/>

ringer i verden, mange internationale eksperter – ja, selv de palæstinensiske myndigheder støtter tostatsløsningen. Så der er jo nok den mest realistiske løsning.

Men omvendt støtter han med hjertet flertallet af den palæstinensiske befolkning, der går ind for en enstatsløsning. Det er ikke en realistisk løsning, men den ideelle løsning. Den er udtryk for palæstinenserens drømme. Hvordan kan man i øvrigt leve side om side med et zionistisk Israel, der på den ene eller anden måde fortsætter med at være en apartheidstat. Manuel Hassassani, der selv er kristen palæstinenser, håbede på en løsning, hvor både muslimer, kristne og jøder kan leve fredeligt sammen som de har gjort i fortiden.

Så var der kaffepause, hvor tilhørerne og oplægsholderne fik tid til at tale lidt med hinanden. Det er her man knytter kontakter, og vi medlemmer af **Rødt Venstre** fik mulighed for at drøfte vores synsvinkel. Man fik også lejlighed til at udveksle mailadresser og telefonnumre. Det er vigtigt. Men pludselig siger ordstyreren, at pausen var forbi, så vi indtager atter vores pladser.

Fathi El-Abed⁵: Netanyahu Stor-Israel – fra floden Eufrat i øst til floden Nilen i vest – fra Tyrkiet i nord til den øverste tredjedel af Saudi-Arabien i syd

Kilde: Wikimedia Commons: Kortet viser den mest omfattende fortolkning af Stor-Israels blandt fremtrædende rabbinere. Andre fortolkninger hævder smallere grænser og en mere beskedne størrelse.

5 **Fathi El-Abed** (født 1967) er formand for Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening, kandidat til EU-Parlamentsvalget 2009 for Socialistisk Folkeparti. Kilde: Wikipedia.

I sit oplæg skulle Fathi El-Abed – formand for Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening – ifølge mødeprogrammet fortælle om, *”hvordan Israel fik sin ”ret til at forsvare sig selv” den 29. november 1947⁶. En ret, som Israel siden har misbrugt til mere etnisk udrensning og overgreb mod det palæstinensiske folk og hele Mellempøsten.”*

Vi fik en grundig gennemgang af Israels dannelse og historie frem til i dag sammen med en gennemgang af det palæstinensiske folks historie. Fathi El-Abed påviste, at Israels eksistens helt fra sin begyndelse i maj 1948 og endda før, med den zionistiske bevægelses vellykkede kampagne for dannelse af en zionistisk apartheidstat, alene skyldes stormagternes uundværlige finansielle og militære støtte – især fra USA og Storbritannien – til Israel. Idet Fathi understregede den fundamentale forskel mellem antizionisme og antisemitisme kom han desuden ind på zionismens langsigtede mål om etablering af et Stor-Israel, dvs. en enorm udvidelse af den nuværende apartheidstat Israels suverænitetsområde (se ovenstående landkort). Fathi slog fast, at det bl.a. er i lyset af målet om et ”Stor-Israel”, at man skal forstå parolen om Israelstatens ”ret til at forsvare sig selv”.

Flere af tilhørerne roste Fathi for sin store viden om emnet, og de gav udtryk for, at ønskede at skaffe sig endnu mere viden.

Jonathan Ofir: Om den svære rolle at være den, der siger tingene som de er!

Så blev det tid til et indlæg fra Jonathan Ofir⁷ – dansk-israelsk musiker, dirigent og skribent samt formand for ”Jøder for Retfærdig Fred”⁸. Det blev også et medrivende indlæg. Og det var mere personligt og privat i sin karakter bl.a. om dengang, hans zionistiske familie tog afstand fra hans sympati med palæstinenserne. Det handler om, hvordan han har måttet afbryde forbindelsen med sin familie og nogle venner. På spørgsmålet om, hvordan han mener, konflikten skal løses, svarede han, at både palæstinensere og israelske jøder må have hjælp udefra.

Selv om ”Jøder for en Retfærdig Fred” er få, så er den voksende gruppe af jøder eller folk med jødisk baggrund, der er kritiske over for det zionistiske Israel, meget vigtigt. Ofirs optræden på Palæstinahøringen er et levende bevis på, at jøder og muslimer selvfølgelig kan leve og bo i ét fælles land ligesom alle mulige andre etniske grupper, hvis blot det pågældende land respekterer menneskerettighederne, religionsfriheden og de demokratiske rettigheder.

Desværre var vi nødt til at forlade høringen før sidste oplæg af Ole Olsen fra ”FN Forbundet”. Han skulle orientere om folkeret og menneskerettigheder i forhold til Palæstina. Et helt centralt

---

6 **Den 29. november 1947** er datoen for FN's Delingsplan for Palæstina. Denne plan foreslog opdeling af det britiske mandatområde i to stater: én jødisk og én arabisk. Planen blev vedtaget af FN's Generalforsamling, men den førte til den arabisk-israelske krig i 1948, efter at staten Israel blev proklameret den 14. maj 1948. AI-oversigt

7 **Læs mere om Jonathan Ofir** i en artikel i Information, den 26. marts 2024: *”Jeg er vokset op i den zionistiske boble, som de fleste israelere befinder sig i nu.”* <https://www.information.dk/debat/2024/03/vokset-zionistiske-boble-fleste-israelere-befinder>

8 Jødisk støtte til palæstinenserne rettigheder har eksisteret siden før oprettelsen af staten Israel. Jødisk støtte til palæstinensiske rettigheder eller en uafhængig palæstinensisk stat er ofte kommet fra jødiske antizionister og jødiske venstreorienterede, hvoraf mange støtter en énstatsløsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt. Nogle ortodokse jøder støtter også palæstinensere (...), idet de modsætter sig zionisme af religiøse årsager. (...) I Danmark har organisationen **Jøder for retfærdig fred** omkring 80 medlemmer eller omkring 1% af den dansk-jødiske befolkning. Kilde: Wikipedia.

emne. Men selv om vi ikke var tilstede under punktet, så kan vi stadig få fat i oplægget, for høringen blev optaget på video.

Vi tog hjem til Aalborg i bevidstheden om, at vi havde været med til noget vigtigt, der kan danne grobund for et nærmere samarbejde lokalt, regionalt og på landsplan.

Racismens pest over Danmark!

Af Anton Schou

Mette Frederiksen baner vej for DF

Socialdemokratiets march mod højre vil ingen ende tage, trods Mette Frederiksens desperate appeller om et "rødt samarbejde". Hun bærer ved til racismens bål. Det er et bål, som DF siden sin start antændte og holdt ved lige sammen med de fleste andre politikere, flittigt bakket op af medierne.

I forbindelse med Folketingets afslutningsdebat i maj 2025 sagde statsministeren: *"Der er mange trusler udefra. Og der er desværre også trusler indefra. (...) Og konsekvenserne (er) meget, meget alvorlige. Mange, der er kommet hertil, klarer sig godt. Arbejder. Bidrager. Men det mindretal, der ikke gør det. Som ikke er villig til at integrere sig og blive en del af vores samfund. Det er ødelæggende. Det er der, vi er. Og rundt om i Europa ser vi resultatet. Kriminalitet. Utryghed. Parallelsamfund. Radikalisering. Terror."*⁹ "Indre trusler" – det lyder som præsident Donald Trumps talepapir. Statsministerens tale kan kun eskalere de etniske spændinger i samfundet!

Hvordan udvikler kriminaliteten sig i Danmark generelt? ifølge en AI-oversigt *"ser det ud til, at der er fald i den anmeldte personfarlige kriminalitet, men billedet er komplekst med svingninger og forskelle mellem specifikke typer af forbrydelser."* På spørgsmålet om, hvorvidt personfarlig kriminalitet blandt efterkommere af indvandrere og flygtninge af ikke-vestlig herkomst er faldende, svarer AI: *"personfarlig kriminalitet blandt visse grupper af ikke-vestlige indvandrere og efterkommere er faldende (...) og gruppen af efterkommere fra især MENAPT-lande (Mellemøsten, Nordafrika, Pakistan, Tyrkiet) har generelt et højere kriminalitetsindeks end andre grupper, men faldende tendenser ses også her."* Men hvad er så problemet?

Uvidenhed og fordomme

Endvidere siges efterkommere af indvandrere og flygtninge at være overrepræsenteret i forhold til indvandrere og flygtninge – altså børnene af førstegenerations indvandrere og flygtninge. Bør man så ikke spørge, om kriminaliteten skyldes en opvækst under dårlige sociale vilkår (ghettoer) med en presset forældregeneration (psykiske men som følge af krigsoplevelser osv.)? Hvor ofte er der gennemført islamiske terrorangreb i Danmark de seneste 10 år? *"I Danmark har der været ét større, vellykket terrorangreb inden for de sidste 10 år."* (AI). Et terrorangreb inden for de sidste 10 år! Det er et angreb for mange! Men er terror så et stort problem i Danmark? Man kan også spørge,

---

9 "Danske Taler", den 21. maj 2025: "Mette Frederiksens tale ved Folketingets afslutningsdebat", <https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-til-folketingets-afslutningsdebat>

hvor mange er sigtet og dømt for at billige terror? Dagbladet "Politiken" skrev 16. april 2025: "Overblik: 28 personer dømt, frifundet eller tiltalt for terrorbilligelse. Statsadvokaten i København har besluttet at rejse tiltale i 27 sager mod 28 personer for overtrædelse af straffelovens paragraf 136, stk. 2. om billigelse af terror." Måske er "billigelse af terror" ikke så stort et problem som først antaget?!

Statsministeren taler om "utryghed". Men hver eneste dag bombarderes befolkningen med overskrifter, der kæder "parallelsamfund", "gruppevoldtægt", "bandeskyderi", "æresdrab", "social kontrol" og alskens andre problemer sammen med "indvandrerne og flygtningene". Det skaber utryghed! En undersøgelse fra organisationen "Refugees Welcome" 7. november 2025 siger, at etniske danskere har en skæv forestilling om "de fremmedes" integration i det danske samfund.¹⁰

Organisationen har målt etnisk danskeres holdning til ikke-etniske danskere ift. en række parametre (tal fra hhv. ikke-etnisk danskere og etnisk danskere): *Kvinder i beskæftigelse* 52% (34%), *Unge mænd i uddannelse* 56% (40%), *Mænd modtaget dom* 3,5% (27%), *Opbakning til demokrati* 85% (48%), *Ret til selv at vælge partner* 75% (44%), *Ligestilling mænd/kvinder* 88% (43%). Etniske danskere ser altså flygtninge-indvandrere som langt dårligere integrerede, end de er. Der er tale om selvpfyldelsens profeti: medier og politikere taler stort set kun om muslimer som et problem, og så ender det med, at muslimer betragtes af mange etnisk danskere som et "problem"

Er sandhed en "dansk værdi"!!??

Hvorfor dette skæve syn? Det kunne skyldes mediernes bevidste eller ubevidste udbredelse af usandheder om det såkaldte "flygtninge- og indvandrerproblem"! Hvorfor spreder medierne usandheder om ikke-etniske danskere? Den oplagte grund er, at medierne lever af at være forsvare af den herskende samfundselites førte politik, der fremmer racismen.

Af og til slipper troværdige og kritiske artikler igennem i pressen eller i videnskabelige rapporter. Den politiske og økonomiske elite er jo nødt til at kende virkeligheden for at kunne herske. Men sådanne artikler er ofte alenlange og skrevet i et vanskeligt forståeligt sprog, som ingen hårdtarbejdende mennesker, der forsøger at klare dagen og vejen, orker at sætte sig ind i. Så hellere orientere sig i TV-nyhedernes og netavisernes korte og letfordøjelige informationer.

Er antallet af muslimske flygtninge og indvandrere steget eksplosivt, som DF hævder? En opgørelse fra "Udlændinge og integrationsministeriet" viser en stigning fra 4.527 i 2019 til 8.346 i 2024, hvilket betyder en stigning på 84% (Tjekdet). Stigningen skyldes primært, at flere fra muslimske lande kommer til Danmark for at arbejde og studere. Udlændinge- og integrationsminister Rasmus Stoklund (S) har ifølge AI udtalt, "at der er godt styr på situationen". (Berlingske). (Det er i øvrigt samme minister, der mener, at muslimer ikke bør søge julehjælp, fordi de ikke er kristne!¹¹)

Ifølge sygeplejerskernes fagforening "Dansk Sygeplejeråd" afspejler det "en international rekrutteringsstrategi". Men det formilder ikke Dansk Folkepartis Mikkel Bjørn. "Hvis vi har brug for mennesker, der kan arbejde i visse sektorer i det danske samfund, så skal de mennesker primært hentes i det danske samfund i det omfang det er muligt, og dernæst (...) de vestlige lande, som vi

10 Netadresse: <https://refugeeswelcome.dk/da/information/aktuelt/danskere-undervurderer-hvor-godt-flygtninge-klarere-sig/>

11 Se "Kristeligt Dagblad", den 8. december 2025: "Socialdemokrat går i rette med Stoklund: Det er noget af det mest smålige og nærige, jeg nogensinde har hørt."

deler kultur, værdier og historie med,” siger han. Ifølge ham (...) skal det slet ikke være muligt for personer fra muslimske lande at arbejde og studere i Danmark.”¹²

DF’s vilde påstande støttes i praksis af Frederik Vad (S)

Dansk Folkeparti spreder sit budskab efter mottoet: Hvorfor lade sandheden stå i vejen for en god historie! Morten Messerschmidt citeres i ”Tjekdet” for på X og Facebook at have skrevet: *”Sidste år blev 5.000 kvinder tvunget til sex i Danmark. Voldtaget. I langt hovedparten af sagerne var gerningsmanden en udlænding med muslimsk baggrund.”* Mediet fortsætter: *”Men ifølge Danmarks Statistik findes der ikke statistik, som viser, at størstedelen af gerningsmænd i voldtægtssager er udlændinge med muslimsk baggrund. Blandt dømte gerningspersoner i voldtægtssager er hovedparten af tilfældene personer med dansk oprindelse.”*

Lad os slutte med at citere den socialdemokratiske indvandrerpolitiske ordfører Frederik Vad, der i en tale i Folketinget den 5. april sagde om ikke-etniske danske muslimer: *”Vi vil ikke have, at mennesker, der kan flydende dansk, har gået i dansk skole og været i det danske uddannelsessystem og har et dansk arbejde, bruger deres position i samfundet til at undergrave Danmark indefra.”*¹³ Altså: Én gang muslim – aldrig dansk!

”Den store udskiftning”

Om højrefløjens påstand om *”den store udskiftning”* hedder det i Wikipedia: *”Den store udskiftning (...) er en hvid, nationalistisk, højreekstremistisk konspirationsteori, der postulerer, at (...) hvide europæiske befolkninger – er i gang med at blive fremadskridende udskiftet med ikke-europæiske folk, primært arabere, berbere og sorte muslimske befolkningsgrupper fra Afrika og Mellemøsten. Dette sker angiveligt i kraft af masseindvandring, demografisk vækst og et europæisk fald i fødselsraten.”*

Det eneste eksempel på den slags er den Vestlige imperialismes systematiske ”udskiftning” af USA’s oprindelige befolkning i det 18. og 19. århundrede eller den zionistiske udrensning af palæstinenserne siden 1920’erne eller udslættelsen af de oprindelige australske aboriginals osv. Der er intet belæg for, at der foregår en bevidst etnisk udskiftning fra muslimsk side, på trods af et lille radikalt islamistisk mindretals aggressive forsøg på at udbrede islam. Terroren rammer mest i de muslimske lande selv, og den finansieres ofte af imperialistiske magter som USA, UK, Frankrig eller Israel på baggrund af en massiv ødelæggelse og forarmelse af især Mellemøsten, Afrika og dele af Asien via imperialistiske interventionskrige, menneskeskabte klimakatastrofer og en bevidst imperialistisk udplyndring af fattige befolkningsgrupper.

Barbari eller socialisme

Elendighed og ulighed skaber borgerkrige og masseflugt – især hvis den hjælpes på vej af Vesten. Jagten efter råstoffer ligger ofte til grund for imperialistiske interventionskrige. Vestens imperialistiske udplyndrings- og krigspolitik er direkte ansvarlig for masseflugt. Man standser flygtningestrøm-

¹² Alle afsnittets citater stammer fra en artikel fra Tjekdet, den 2. maj 2025: ”Derfor indvandrer flere muslimer til Danmark”. <https://www.tjekdet.dk/faktatjek/derfor-indvandrer-flere-muslimer-til-danmark>

¹³ ”Netavisen Pio”, den 7. maj 2025: ”Udenlandsk arbejdskraft. Statsministeren: Vi skal have styr på, hvor mange der kommer – især når det gælder Mellemøsten og Nordafrika.”

me fra syd mod nord ved at undlade at udbrede krige og opløse nationer. Man standser ikke flygtningestrømmen ved at behandle flygtninge brutalt og umenneskeligt, men ved at behandle dem i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionerne og bistå de fattige landes befolkninger med at udvikle infrastruktur, landbrug, håndværk og industri samt uddannelsessystemer i de fattige lande. Ultimativt sætter ulighed og elendighed os over for valget mellem **barbari eller socialisme**.

Kun en human flygtningepolitik kan dæmme op for den fascisme, der lurder bag fremmedfjendske idéer om "remigration". Højrefløjens mål er at splitte den arbejdende befolkning og ungdommen mellem *os* og *de andre* for at fastholde magten. Efter en "remigration" af de "overflødige andre" kommer turen til **os** som ofre for de amerikanske techgiganters fascistiske fantasier.

For en uafhængig socialistisk flygtningepolitik

Lad os bruge de mange milliarder på freds- og konfliktforskning; lad os oprette udviklingskorps af unge, der i samarbejde med de fattige landes befolkninger og f.eks. Kina skaber grobund for en bæredygtig udvikling af ulandene; lad os tage imod de flygtninge, der søger asyl, og ruste dem med faglige uddannelser eller natur- og samfundsvidenskabelige studier, som de kan bruge i deres hjemlande, når de engang under sikre forhold vender hjem. Det rører ved løggen om, at flygtninge blot søger asyl af bekvemmelighedsgrunde og ikke af nød. En artikel af DR¹⁴ starter med at skrive: "Ifølge FN er over én million syrere rejst tilbage til landet." Så snart forholdene for de flygtede synes at forbedre sikkerheden en smule i deres hjemlande, så er de mest desperate af dem villige til at vende tilbage. Men artiklen fortsætter: "Der er dog stadig flere millioner internationalt fordrevne syrere, både i nabolandene og i Europa." Mange af flygtningene tøver med at vende tilbage, så længe deres sikkerhed i deres hjemlande synes for ringe.

Det vil være opgaven for enhver uafhængig arbejderregering at forsøge at få regimerne i flygtningenes hjemlande til at garantere sikkerheden for dem, der ønsker at vende hjem. Den er nødt til at bruge alle kneb: diplomatik pres og generøst tilbud om hjælp til hurtig økonomisk udvikling. Ingen flygtning skal tvinges mod deres vilje til at vende hjem, hvis ikke forholdene dér er sikre.

Men allerhelst må vi som uafhængige socialister styrke en udvikling i verden, der peger i retning af en socialistisk samfundsomvæltning. Ved at afskaffe mennesket udbytning og undertrykkelse af mennesket kan fred og fremgang sikres.

En meningsmåling, der kræver klare svar

Netavisen BT skrev den 10. december 2025: "Et flertal af danskerne vil fratage kriminelle af udenlandsk baggrund deres danske pas, viser en ny meningsmåling. I den forbindelse åbner Venstre for, at det også kan ske, hvis de ikke deler 'danske værdier'. Sådan lyder det fra Venstre-ministeren Morten Dahlin over for Weekendavisen (...)"¹⁵ Sluserne synes at være åbnet for uhæmmet racisme!

---

14 DR, den 8. december 2025: "Syrisk flygtning et år efter Assads fald: 'Jeg kan ikke vende tilbage til et land, der ikke er sikkert'. <https://www.dr.dk/nyheder/udland/syrisk-flygtning-et-aar-efter-assads-fald-jeg-kan-ikke-vende-tilbage-til-et-land-der-ikke-er-sikkert>

15 Netavisen BT, den 10. december 2025: "Venstre stempler igen ind i ophedet debat: Åbner nu op for at fratage pas" https://www.bt.dk/samfund/venstre-stempler-igen-ind-i-ophedet-debat-aabner-nu-op-for-at-fratage-pas?gaa_at=eafs&gaa_n=AWetsqfutEaFkpbNLsmjc-

Meningsmålingen viser, at et flertal af de etniske danskerne støtter deportation af tusinder af indvandrere og flygtninge, ligesom i Trumps USA. Mediernes og visse politikeres hadefulde omtale af flygtninge og indvandrere ser ud til at have haft en effekt, til trods for, at remigration er en afskyelig forbrydelse, som strider mod alle menneskerettigheder.

Fremmedhad og fremmedfrygt er højrefløjens perfekte redskab til at aflede befolkningens opmærksomhed på sine virkelige mål. Selv er de højreorienterede politikere – inklusive dem i Socialdemokratiet – fløjtende ligeglade med ”danske værdier”¹⁶ eller allerhelst vil de gøre op med dem. Deres eneste motiv er at sikre deres egen politiske karriere, og den sikres bedst ved at søge opbakning fra den stærkeste imperialistiske magt i Vesten, nemlig USA under Trump-regimet.

”USA’s Nationale Sikkerhedsstrategi”¹⁷ og højrefløjen i Europa

Et eksempel på en sådan amerikansk indblanding i ”indre europæiske anliggender” er Sikkerhedskonference i München i februar 2025, hvor den amerikanske vicepræsident, J.D. Vance gav EU en opsang: *”For ifølge vicepræsidenten er den største trussel mod Europa hverken Rusland, Kina eller andre eksterne aktører. **Nej, den største trussel mod Europa er Europa selv, lød det. Han (Vance) argumenterede for, at Europa har bevæget sig væk fra den demokratiske vej og trak paralleller til Den Kolde Krig. Dengang var det netop de regimer, der annullerede valg, censurerede kritikere og lukkede kirker, der i sidste ende måtte se sig slået. Her gik han direkte til angreb på Tyskland, hvor han kritiserede den såkaldte brandmur – altså princippet om at holde højrefløjspartiet **Alternative für Deutschland (AfD)** ude af politiske aftaler. Han gik også i flæsket på **europæisk immigrationspolitik** og ytringsfrihed og fokuserede på aktuelle, kontroversielle emner – fra abortlovgivningen i Storbritannien til det nylige valg i Rumænien.”***¹⁸

Lad os springe et godt stykke frem til begyndelsen af december, hvor Trump-regimet udgav den såkaldte *”National Security Strategy of the United States of America, november 2025”*¹⁹. For kort tid siden udsendte den danske militæranalytiker ved Forsvarsakademiet, Anders Puck Nielsen, en YouTube-video med titlen *”New U.S. security strategy calls for regime change in Europe”* (”Ny amerikansk sikkerhedsstrategi opfordrer til regimeskifte i Europa”), hvor han bl.a. påviser forbindelsen mellem Trump-regimet og den europæiske højrefløj.

[coyHHXh3jRh0vlyq5IZD8qVEUIRRMnYi54H72cqsRv1A%3D%3D&gaa ts=693a682c&gaa sig=sQD4cSGpg agl9w46g1cRz4GUiXZZJirgkPLe82tfAp9q0bazINWInyn3eHUDm 2EqmvqjaMEvPyTlAd4Ahy9RA%3D%3D](https://www.dr.dk/nyheder/udland/intens-weekend-i-munchen-usa-gav-en-skideballe-og-zelenskyj-kaldte-paa-en-europaeisk)

16 Ifølge ”Danmarkskanonen af 2026” har et udsnit af befolkningen udpeget bl.a. velfærdssamfundet, frihed, tillid, lighed for loven, kønsligestilling som en integreret del af de danske værdier. https://regeringen.dk/nyheder/2016/danmarkskanon-befolkningen-har-valgt-10-vaerdier-for-fremtidens-samfund/#:~:text=Danmarkskanonens%2010%20v%C3%A6rdier:%20*%20Velf%C3%A6rdssamfundet:%20I%20det,har%20gavn%20af%20en%20r%C3%A6kke%20offentlige%20goder.

17 White House (gov.), november 2025: *”National Security Strategy of the United States of America. November 2025”*, <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf>

18 DR, den 16. februar 2025: *”Intens weekend i München: USA gav en skideballe, og Zelenskyj kaldte på en europæisk hær”* <https://www.dr.dk/nyheder/udland/intens-weekend-i-munchen-usa-gav-en-skideballe-og-zelenskyj-kaldte-paa-en-europaeisk>

19 The White House (gov.): *”National Security Strategy of the United States of America. November 2025”*, <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf>

Vi stiller et oplagt spørgsmål: Er danske politikere inklusive statsministeren fortsat en del af den amerikanske imperialismes strategi? Ratificerede Folketinget i juni 2025 ikke en baseaftale med USA, der stiller spørgsmålstejn ved Dan-marks suverænitet ved at overdrage amerikanske tropper en række juridiske beføjelser, der indtil nu har tilhørt den danske stat.

Hvem er egentlig den "indre trussel" i Danmark? Er det i virkeligheden danske folketingspolitikere, der driver undergravende virksomhed på vegne af Trumps efterhånden mere og mere autoritative styre, i en tid hvor Trump truer Grønland militært? I det kommende nummer af "Solidaritet & Modstand" vil vi dykke ned i den problemstilling.

DEBAT – KINA:

Kina, socialismen og den fastfrosne etiket

Af Thomas Ter-Borch

Debatten om Kina på venstrefløjten ender ofte i to grøfter. I den ene finder man dem, der hævder, at Kina er socialistisk, at staten styrer økonomien, at kommunistpartiet sidder tungt på magten, og at landet selv bedyrer, at det er på vej mod socialisme i "et langt historisk perspektiv". I den anden grøft står dem, der reducerer Kina til et autoritært markedssystem forklædt som socialisme, hvor uligheden vokser, arbejderrettigheder er svækkede, og privat rigdom samler sig i toppen.

Begge perspektiver rummer elementer af sandhed. Problemet er, at begge ofte ender i det samme metodiske blindspor: De bliver etiketter, ikke analyser.

Argumenterne for, at Kina er socialistisk

Der findes konkrete historiske og materielle argumenter, som bruges til at understøtte påstanden om, at Kina fortsat bevæger sig i en socialistisk retning:

- Staten kontrollerer de strategiske sektorer: kredit, energiforsyning, transport, telekommunikation.
- Planlægningsmekanismer spiller fortsat en central rolle, særligt i investeringer og udviklingsmål.

- Landets enorme reduktion af fattigdom og udbygning af infrastruktur ses som udtryk for, at produktionen orienteres mod kollektive mål.
- Partiet hævder selv, at markedsmekanismerne er et midlertidigt redskab i en lang overgangperiode, hvor produktivkræfterne skal udvikles, før nye produktionsforhold kan etableres.

Dette er seriøse argumenter, som ikke bare kan affejes. De tager udgangspunkt i betydelige materielle transformationer og statens faktiske rolle. For mange socialister bliver spørgsmålet derfor ikke "er Kina perfekt?", men "bevæger Kina sig fortsat i en retning, der kan kaldes socialistisk?".

Argumenterne for, at Kina ikke er socialistisk

Men den modsatte position står heller ikke på bar bund. Den peger på:

- En af verdens højeste uligheder, målt på Gini-koefficienten.
- Massive private formuer koncentreret hos en lille elite.
- Millioner af migrantarbejdere uden grundlæggende rettigheder.

- En middelklasse, der arbejder under et ekstremt præstationspres.
- Fraværet af uafhængige fagforeninger, reelle strejkerettigheder og demokratisk kontrol fra neden.
- En voksende privatsektor og statsejede virksomheder, der i stigende grad styres efter profit-logik.

Disse forhold er reelle og alvorlige. Hvis socialisme skal betyde noget i materielle termer, ikke bare i slogans, så må ulighed, arbejdermagt og demokrati spille en rolle.

Hvor debatten går galt: Når etiketten overtager analysen

Fra et historisk-dialektisk perspektiv er problemet ikke, at de to sider fremfører forkerte fakta. Problemet er, at de bruger fakta til at dømme og ikke til at analysere.

Når man spørger "er Kina socialistisk?" som om det var et moralsk karakterspørgsmål, så træder man ud af materialismen og ind i identitetspolitik. Det bliver et spørgsmål om, hvorvidt Kina er "rent nok", "tro mod etiketten" eller "har forrådt sagen".

Dialektikken spørger ikke:

Hvad kalder de sig?

Den spørger:

Hvilke modsætninger driver udviklingen – og hvor peger bevægelsen hen?

Når analysen reduceres til etiketter, bliver Kina gjort til én ting: enten forbillede eller falskspiller. I begge tilfælde fremstilles landet som statisk, fastfrosset i en identitet, der gør det umuligt at undersøge de virkelige bevægelser i økonomien og klasserne.

Selvdeklarationen som blind vej

Andre argumenterer: "Kina siger selv, at de er socialistiske og derfor må vi anerkende det."

Men en socialistisk analyse kan aldrig bygge på selvbeskrivelser. Hvis staten kan definere sin egen samfundsform, uden at nogen undersøger de materielle forhold, så har vi forladt marxismen og bevæget os over i teologiske sandheder.

Det er den samme logik som at tro, at et parti er "arbejderparti", blot fordi det kalder sig det.

At forstå i stedet for at dømme

Den historisk-dialektiske opgave er ikke at klæbe en betegnelse på Kina. Opgaven er at undersøge:

- Hvordan udvikles produktivkræfterne?
- Hvordan ændres forholdet mellem stat, marked og kapital?
- Hvilke klasser vokser frem og hvilke er under pres?
- Hvordan udspiller klassekampen sig i praksis?
- Hvilke modsætninger skærpes, og hvilke opløses?

Først dér begynder en socialistisk analyse at blive videnskabelig.

Konklusion: Kina som bevægelse, ikke som etiket

Kina er hverken det rene socialistiske projekt eller det rene kapitalistiske mareridt. Det er et samfund fyldt med dybe og modsatrettede bevægelser, som kun kan forstås historisk og materielt - ikke moralsk og identitetsbaseret.

Når debatten reduceres til "for eller imod Kina", slutter den, før den er begyndt. Når vi i stedet undersøger modsætningerne, åbnes der for en mere ærlig, mere nysgerrig og langt mere socialistisk forståelse af verdens mest komplekse udviklingsprojekt.

Når hævnthørst bliver til lov – og rammer de forkerte

Flere politikere praler i disse uger af nye regler, der fratager kriminelle førtidspensionen. Fortællingen er enkel og populær: Nu sætter man en stopper for, at "farlige udlændinge" kan leve af velfærd. Eksemplerne er dramatiske, sproget hårdt – og signalet tydeligt: De må tage sig sammen.

Men den lovgivning bygger på en fejlagtig forudsætning. Den forudsætter, at alle i retspsykiatrien har handlet af fri vilje – og derfor også kan lade være. Virkeligheden er en anden.

I min egen familie og nære omgangskreds findes mennesker med svær epilepsi og Huntingtons chorea. Begge er alvorlige neurologiske sygdomme, som kan medføre hjerneskade, personlighedsændringer, impulstab og aggressiv adfærd. Ikke fordi man vil, men fordi hjernen er syg. Netop derfor har vi i Danmark retspsykiatrien: behandling i stedet for straf. Omsorg i stedet for hævn.

Med de nye regler mister mennesker i retspsykiatrisk behandling imidlertid deres førtidspension – uanset om kriminaliteten direkte skyldes sygdom. Det rammer også pæredanske mennesker, der har arbejdet, bidraget og levet almindelige liv, indtil sygdommen tog over.

Her har vi forladt et helt grundlæggende princip i velfærdsstaten – et princip, som især Socialdemokratiet historisk har stået vagt om: at man yder efter evne og nyder efter behov. Når behovet er størst – alvorlig sygdom, tab af kontrol, behov for behandling – så trækkes støtten tilbage.

Det er ikke retfærdighed. Det er økonomisk straf for sygdom.

Man kan sagtens være kompromisløs over for grov kriminalitet. Men når lovgivningen ikke skelner mellem ond vilje og ødelagt hjerne, mellem ansvar og sygdom, så rammer den de forkerte. Og når velfærdsstaten bliver hårdest over for dem, der er mest syge, har vi bevæget os langt væk fra det samfund, vi bilder os ind, vi forsvarer.

Spørgsmålet er derfor enkelt: Er velfærdsstaten stadig baseret på behov – eller på hævn?

Interview af Per Møller Jacobsen til Det Uafhængige Arbejderpartis" ugeavis "Informations Ouvrières" ("Arbejderinformationer")

Interviewspørgsmål af Sebastian

1) Hvad er årsagerne til Socialdemokratiets nederlag ved valget?

Socialdemokratiets nederlag ved kommunal- og regionsvalgene er først og fremmest et resultat af, at partiet i stigende grad er kommet på afstand af almindelige menneskers virkelighed. I årevis har den nuværende regering gennemført sociale forringelser, reduceret kernevelfærden

og presset de mennesker, der allerede har mindst. Samtidig har Socialdemokratiet prioriteret en markant oprustning og militær støtte, som brede grupper i befolkningen ikke kan se som meningsfuld, når sundhedsvæsenet mangler hænder, skolerne er underfinansierede og den kommunale service er presset.

Denne kurs har udløst en folkelig reaktion. Mange vælgere oplever, at Socialdemokratiet siger ét og gør noget andet. De taler om tryk-
hed, men fører politik, der skaber utryghed – ved at skære i velfærd, udhule kommunernes økonomi og prioritere militærbudgetterne over sociale investeringer. Også udenrigspolitikken har haft betydning. Regeringens støtte til Israels krig i Gaza og dens ubetingede opbakning til NATO's linje har skabt dyb vrede blandt vælgere, som forventer, at Danmark står for fred og international solidaritet.

De 135.000 blanke stemmer er også et politisk budskab. De viser, at utilfredsheden ikke automatisk kanaliseres over i andre partier. Mange oplever simpelthen, at ingen af de etablerede partier repræsenterer dem. Valget var derfor mere end en lokal tilretning – det var en bred, folkelig protest mod en regering, der opfattes som fjern, militariseret og uden reelle svar på tidens sociale problemer.

2) Hvordan ser Rødt Venstre på Socialdemokratiets reaktion og situationen fremover?

Statsministerens reaktion efter valget – som i hendes opslag den 20. november, hvor hun udtrykker "bekymring" over, at folk kritiserer oprustningen – viser, at Socialdemokratiet ikke forstår den folkelige protest. Hun insisterer på, at flere penge til militæret er nødvendigt "for at passe på Danmark", men for os i Rødt Venstre – og for mange vælgere – handler tryk-
hed om våben, men om stærke fællesskaber, et robust velfærdssystem og en udenrigspolitik baseret på fred og solidaritet.

Når statsministeren siger, at hun "lytter", men samtidig fastholder den politik, som vælgere netop har forkastet, bliver det tydeligt, at Socialdemokratiet ikke har tænkt sig at ændre kurs. Det bekræfter blot, at regeringen ikke

længere ser velfærden og lønmodtagernes interesser som sin kerneopgave, men i stedet prioriterer oprustning og militære alliancer.

Rødt Venstre opfatter valget som et signal om, at der er behov for en uafhængig venstrefløj, der ikke bøjer sig for NATO, militariseringen eller nødvendighedens politik, der rammer arbejderklassen hårdest. Vi ser det som vores opgave at samle faglige kræfter, aktivister i freds-, klima- og socialkampe samt de mange socialister, som ikke længere kan se sig selv i de etablerede partier.

Valget viser, at Danmark har brug for et alternativ, der konsekvent står på arbejderklassens side, forsvarer velfærden og kæmper imod militarisering og krigspolitik. Et alternativ, der ikke nøjes med at kritisere Socialdemokratiet, men tilbyder en reel vej fremad.

3) Hvordan hænger valgets resultat sammen med fredskonferencen i Paris og mobiliseringen den 29. november?

For os i Rødt Venstre hænger valgets resultat, den internationale fredskonference i Paris og mobiliseringen den 29. november tæt sammen. På fredskonferencen – hvor repræsentanter fra nitten lande deltog – blev det tydeligt, at oprustningen i Europa og de vestlige regeringernes krigspolitik er en direkte trussel mod arbejderklassen. Penge, der burde gå til sygehuse, skoler og sociale rettigheder, bindes i stedet i våben og militære projekter. Den samme konflikt ser vi i Danmark.

Den internationale konference opfordrede derfor til en verdensomspændende aktionsdag den 29. november, FN's internationale solidaritetsdag for det palæstinensiske folk.

Her sammenkøbes kampen mod bombardementerne i Gaza, med kampen mod imperialismen og mod den massive oprustning i Europa med krav om sociale forbedringer og demokrat-

iske rettigheder. Det er en analyse, vi fuldt ud deler.

Valgets resultat i Danmark viser, at befolkningen reagerer imod præcis de samme prioriteringer: flere penge til militæret, færre penge til velfærden. At 29. november nu bliver en bred international aktionsdag, ser vi som en oplagt mulighed for at forbinde den folkelige utilfredshed herhjemme med den globale bevægelse mod krigspolitik og imperialismen.

Rødt Venstre bakker entydigt op om mobiliseringen den 29. november. Det er en chance for at give stemme til den voksende protest mod krigene, mod militariseringen og mod den politik, der sætter våben over mennesker. Vi ser denne internationale bevægelse som et nødvendigt redskab i kampen for fred, for solidaritet med det palæstinensiske folk og for en anden politisk kurs – i Danmark og globalt.